

גבריאֵל בן־שמחון : שירים

אֵלֵהִים זָרַק לִי, בְּיַד מֵאֲמֶנֶת,
שְׁנֵי אֶקְדֹּם־פִּירִים
לִירוֹת בְּצִלְסֹת־הַזָּהָב בְּשָׁמַיִם —
הִרְס מֵצְחוֹק
דָּמַע כּוֹכְבִים יָפִים.

הַלְּיָלָה
בְּטֵפוֹת זָשָׁם צְמוֹסוֹת
נָסְלוּ כּוֹכְבִים לְבָגְלִי
וְהִרְסוּ, פְּצוּצוּ, בַּחֲיוּף מִתְסַסֵּד.
הִתְחַנְּנָן לְמִשׁוֹתוֹ
מִשְׁלֹלֵי־לֵוִית הַמַּיִם.

*

בִּסְמֵטָאוֹת הַצָּרוֹת שְׁבִגוּף
צִדַּת נְיִירוֹת שְׁקֵטָה צוֹעֲדַת
אֵת שְׁבָלֵי גְלִמּוֹתֶיהֶן הַשְּׁחֹרוֹת
נוֹשָׂאִים מֵאַחֹר
נְצָרִים
מִתְפָּרְצִים.

*

בְּצִינִיף נוֹדְדִים מִדְּבָרִיֹּת
אָמַר לָהּ
חֹל צָהוּב וְרַחוּק
מִסָּפֶשֶׁשׁ בָּן אֵת מוֹשְׁבוֹ.
אָמְרָה לוֹ צְמַחַת מִן הַמְדָּבָר
רְאִיתִי חֹל בְּרִגְלֶיהָ
בּוֹא!
לֵיל תַּנְּיִם יֵלֵל בְּבִטְנָם
הוֹלְדַת הַקּוֹצִים.

אֶתְחַתֵּיךְ כִּי לְבַשְׁתָּ שִׁמְלַת עֲנָנִים

נִבְרַחְתִּי אֶתְחַתֵּיךְ כְּעָבִים

עַל שָׁמֶשׁ

כִּרְס:

כּוֹכָבִים

הַנֶּשֶׁם זֹרֵעַ אוֹתִי

עֲנָנֵי יְדֵי הַמַּחֲשָׁשִׁים

אֶת בְּרָקִים אֶל הַיָּם

נִשְׁבָּרִים עֲלֶיךָ

הַמּוֹקֵד הַמְסֻהָרִים

כָּבֵד לֹחֲשִׁים לִי אֶת סוֹד הַצְּמִיחָה

*

כְּעֵנִי הִלֵּךְ הַשֶּׁקֶט עַל בְּהוֹנוֹתַי

תּוֹכִי, כְּמוֹ לְאוֹקוּן.

נֶאֱבָק, אֵלֶם,

עִם נְחֻשִׁיו.

מִתַּחַת כָּל אֲבָנֵי הַדּוֹמָמוֹת

מִצְאָתִי

עֲקָרִים שׁוֹרְצִים

הַיּוֹנִים הַלְּבָנוֹת נִפְסְדוֹת פּוֹרְחוֹת מִצְלִי.

*

לְאַסֵּר שִׁקּוּצוֹת תִּלְמַלְיוֹ נֶשְׁמוֹ שְׂמוֹנִים שְׁנוֹת אֲבָרִים

וַיִּרְעוֹת עוֹרוֹ — מֵאוֹת יְרֵחֵי שִׁקְדִיּוֹת

לְאַסֵּר שִׁינָי שִׁיבְתוּ רְתִקוֹ בְּכַלְבֵי מְרַסְסוֹת

וַיִּבְעוּלֵי גִפְיוֹ בְּאוֹיְבֵי עֲצִיצִים

הַתְּרוֹמֵם הַנָּזֵן הַנָּזֵן אֲבוֹד וְנוֹאֵשׁ

וְטַסֵּס עַל רֵיס הַסִּגְלִיּוֹת שׁוֹנֵק אֶל סָנְיוֹ.

כְּעֵנִי הַצְּמִיחָה הַדְּבִקִים

עוֹף-שָׁמַיִם: כִּי וְדָבַר טַפְסָנִי אֲצַבְעוֹתַי.